

πρωτοβαθμίους σχολαὶς τοῦ Λονδίνου ὑπάρχουσι 680,423 θέσεις μαθητῶν, ἐνῷ δὲ ἀναγκαῖος ἀριθμὸς τοιούτων θέσεων κατὰ τοὺς ἐν ἴσχυΐ κανονισμούς τῆς πρωτοβαθμίου παιδεύσεως ἀνέρχεται εἰς 688,057. δὲ ἀριθμὸς ὅμως οὗτος τῶν θέσεων βαθμηδὸν καλυφθήσεται ὀλόκληρος. Ως πρὸς τὴν ἐπιτήρησιν τῆς εἰς τὰς σχολὰς φοιτήσεως, τὸ Λονδίνον διαιρεῖται εἰς 522 τμῆματα, διανενερημένα εἰς 276 ἐπιθεωρητάς, ὃν ἔκαστος ὁρεῖται νὰ φροντίζῃ περὶ 3,000 παιδῶν περίπου. Ἐκαστος τῶν ἐπιθεωρητῶν τούτων ὁρεῖται νὰ βεβαιώται ἀν πάντες οἱ παῖδες, ὅσαι ὑποχρεοῦνται νὰ φοιτῶσιν εἰς πρωτοβαθμίου τινὰ σχολήν εἰσι πράγματα ἔγγεγραμμένοι ἐν τῷ τῆς οἰκείας σχολῆς καταλόγῳ καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καταρτίζει κατ’ ἵτος λεπτομερῆ κατάλογον, προσωπικῶς ἐπισκεπτόμενος ἐκάστην οἰκογένειαν τῆς περιφερείας, ἐν ἡ τεταται. Οἱ ἀριθμὸς τῆς ἐτησίας ἀναπτύξεως τοῦ παιδικοῦ πληθυσμοῦ, δῆτες ὑποχρεοῦται νὰ φοιτῷ εἰς τὰς σχολὰς ἀνέρχεται εἰς 15,000 κατὰ τὸν μέσον ὅρον τῆς τελευταίας ὀκταετίας. Ἡ ἀναλογία δὲν εἶναι ἡ αὐτὴ ἐν πάσαις ταῖς περιφερείαις: ὑπάρχουσι περιφέρεται ἐν αἷς δὲ ἀριθμὸς τῶν εἰς φοιτήσιν ὑποχρεούμενων παιδῶν ἡλιτρῷ ἀντὶ ν’ αὐτῆσση ἡ καὶ ἔμεινε στάσιμος, ἀλλαχοῦ δὲ πάλιν ἡ ἐπιγενομένη αὔξησις κυμαίνεται μεταξὺ 50 καὶ 100 παιδῶν ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ περιφέρεται ἐν αἷς ἡ ἐν λόγῳ αὔξησις ἀνήλθεν εἰς 1000, 2000 καὶ 3000 ἐπὶ παῖδας κατ’ ἓτος περιφέρειαν ἀδται εἶναι αἱ παρουσιάζουσαι τὴν ταχυτέραν αὔξησιν. Τὸ σύνηθες χρονεκὸν διάστημα τῆς εἰς τὰς σχολὰς φοιτήσεως ἔδει νὰ ἦναι ἐπιταστέες, ἀλλ’ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ περιορίζεται ἐν Λονδίνῳ εἰς μέσον ὅρον πάντες ἑταῖροι.

Καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐν Γαλλίᾳ πρωτοβαθμίου παίδευσιν παρατείμεθα ὡδε ἀριθμὸς ειναὶ ἀναγομένους εἰς σχολικὰ ἔτη 1887—88 καὶ 1888—89. Ἐπειδὴ περιτελεῖται τὸ πατέρων ἀριθμὸς τῶν παντελῶν στερεούμενων σχολῶν ὅμημων ἐλαττούται, καθόσον ἀπὸ 98 ἔξηλθεν εἰς 68. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ δὲ ἀριθμὸς τῶν δήμων, σίτινες ἔχουσι πληθυσμὸν 500 κατοίκων ἡ καὶ ἀνώτερον τόπου καὶ ὅτινες στερεοῦνται δημοτικῆς σχολῆς θηλέων ἀνέρχεται εἰς 1624 ἀντὶ τῶν πρότερον 1684 πάταμά τοῦ πολὺ περισσότερον. Τὰ σχολικὰ καταστήματα, ὅτινα διατίθεντα πρὸς τὴν πρωτοβαθμίου παίδευσιν ἀνέρχονται εἰς 62,133, ἐξ ὧν 50,016 εἰσὶ δημοτικὰ κτήματα. Οἱ ἀριθμὸς οὗτος ὑπερβαίνει κατὰ 2193 τὸν τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1886—87.

Τὸ γενικὸν ἀθροισμα τῶν πρωτεβαθμίων σχολῶν τῷ 1888—89, μὴ συμπεριλαμβανομένων ἐν αὐτῷ τῶν καλουμένων ἔcole maternelles ἀνέρχεται εἰς 81,674, ὃν τὰ 67,340 δημόσια καὶ τὰ 14,331 ἰδιωτικά. Τὸ δὲ τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ τῶν πρωτοβαθμίων σχολῶν, μὴ συμπεριλαμβανομένων, τῶν école maternelles ἀνῆλθε διὰ τὸ αὐτὸς εἰς 142,600 ὃν 100,193 δημόσιαι καὶ 41,747 ἰδιωτικαῖ. Εν συγχρίσει δὲ πρὸς τὸ σχολικὸν ἔτος 1886—87 τοῦτο ἀποτελεῖ αὔξησιν 4005 διδασκάλων ὧν 1861 διὰ τὰς ἰδιωτικὰς σχολὰς καὶ 2144 διὰ τὰς δημοσίας.

Οἱ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν, σίτινες ἐνεγράφησαν ἐν ταῖς πρωτοβαθμίαις σχολαῖς, μὴ συμπεριλαμβανομένων, τῶν école maternelles δὲν ἐτροποιήθη ἐπαισθητῶς, ἀπὸ τριετίας τῷ 1888—89 ἡριθμοῦντο 5,623,401 ἔγγεγραμμένοι. ἐξ ὧν 4,446,851 ἐν ταῖς δημοτικαῖς σχολαῖς καὶ 1,176,550 ἐν ταῖς ἰδιωτικαῖς. Καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὸ σύνολον τῶν σχολῶν, οἱ δὲ τῆς στρατιστικῆς παρεχόμενοι ἀριθμοὶ εἰσὶ 5,596,919 διὰ τὸ ἔτος 1886—87 καὶ 5,616,510 διὰ τὸ ἔτος 1887—88.

Κατ’ ἓτος δὲ ἀριθμὸς τῶν ἐκδιδούμενων ἐγδεικτικῶν ἀποφοιτήσεως ἐκ πρωτοβαθμίων σχολῶν αὐξάνει, διότι τῷ μὲν 1887 ἀνήρχετο εἰς 145,134, τῷ δὲ 1888 εἰς 149,567 καὶ τῷ 1889 εἰς 165,211.

Τὸ διλικὸν ποσὸν τῆς δαπάνης τῆς πρωτοβαθμίου διδασκαλίας ἀνέρχεται εἰς 153,817,707 φράγκων.

Οἱ ἀγαλματοποιὸς Ἑρδίκος Νάττερο. — Οἱ διάσημοι οὗτοι γλύπτης ἀπέθανεν ἐσχάτως ἐν Βιέννη ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος ἐπακολουθήσαντος τὴν νόσον Ἰμφλουέντζαν. Οἱ Νάττερ κατήγετο ἐκ Τυρολέας, νέος δὲ ὧν ἐκέδιζε τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐργαζόμενος ὡς συνήθης τορνευτής, ιδίᾳ δὲ κατεσκευάζων μορφὰς τοῦ Χριστοῦ. Ἐκ τῆς ἐργασίας ταῦτης ἴκανα ἐπορίζετο, ὥστε κατώρθωσε νὰ σπουδάσῃ ἐν Αὐγουστοβούργῳ καὶ βραδύτερον ἐν Μονάχῳ, Βερώνῃ καὶ Βενετίᾳ. Εν Ἰτα-

λίᾳ εὑρίσκομενος ἔσχε τὸ εὐτύχημα νὰ συνδέσῃ σχέσεις μετ’ Ἀγγλους, δότες, ιδιαίουσαν αἰσθανθεὶς ἐν τύπωσιν ἐξ ἀντιτύπου τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου, ὅπερ ὁ Νάττερ εἶχε καταρτίσει, ἔξετεινε τὴν γενναιοδωρίαν αὐτοῦ εἰς τὸν πολλῶν καλλιτεχνικῶν πλεονεκτημάτων εύμορφοντα, γλύπτην. Είτε ὁ Νάττερ ἐπεσκέψατο τὴν Φλωρεντίαν καὶ τὴν Ρώμην μεθ’ ὁ ἐγκατέστη ἐν Μονάχῳ, ὅπου τὰ ἔργα αὐτοῦ κατεδείχνουν διάτοπη τὸ καλλιτεχνικὸν τάλαντον καὶ τὴν εὐφύταν. Δύο προτομαί, ἀπὸ τῆς πρωτέου ταύτης περιόδου χρονολογούμενας, ἡ μία Φαύνου καὶ ἡ ἄλλη Βάλχης ἔζετέθησαν ἐν Λονδίνῳ ὑπὲρ τοῦ ἄγγλου πάτρων αὐτοῦ, τυχοῦσαι καὶ μεταλλίους. Τὰ μεταγενέστερα ὅμως καὶ τελειότερα ἔργα αὐτοῦ περιλαμβάνουσι τὸ εἰς τὸν Βάλτον φύν δὲν Φογκελβάϊδε, τὸν γερμανὸν ἀνιδόν, μηνημεῖον, τὸ ἐν Ζυρίχῃ μηνημεῖον εἰς τὸν Τζείγχλιον, τὸ εἰς τὸν Χαϊδην λαμπρότατον μηνημεῖον ἐνώπιον τοῦ ναοῦ τῆς Ηαναρίας (Maria hilfer Kirche) ἐν Βιέννη καὶ τὸ μέγα μηνημεῖον εἰς τὸν Τυρολὸν ἡρωαῖ 'Ανδρέαν Χόφερ ὅπερ εὑρίσκετο ἐσχρόντως ἔτει ἐν τῷ χυτηρίῳ. Τὸ τελευταῖον τοῦτο μηνημεῖο δὲν θά στηθῇ ἐν τῷ τέσπιφ αὐτοῦ μέγρι τοῦ προσεχοῦς ἔτούς. Ἐν τοῖς μεγαλοις τοῦ Νάττερ παρατεχνήματα δέντον νὰ μηνημονεύθωσι πρὸς τούτοις καὶ κολοσσιαῖον σύμπλεγμα, παριστῶν τὰς Νόρνας ἡτοι τρεῖς Χάριτας, ἐν τῷ κοινητήριῳ τοῦ Ober St Veit, ἐν Βιέννη ὡς καὶ πολλαὶ προτομαὶ ζωτικῶν πολιτευτῶν, καλλιτεχνῶν καὶ λοιπῶν ἔξέχων προσώπων. Ἐκ τούτων πάλιν καλλίστη θεωρεῖται ἡ προτομὴ τοῦ πρίγκηπος Βίσμαρκ, ἡ ἐν Φραγκφούρτη στηθεῖσα καὶ φέρουσα ἐν τῇ βάσει τὴν ἐπιγραφήν: «Ἡμεῖς οἱ Γερμανοὶ φοβούμεθα τὸν Θεόν καὶ οὐδένα ἄλλον».

ΟΙ ΤΗΣ ΣΙΔΩΝΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΣΑΡΚΟΦΑΓΟΙ

(Συνέχεια καὶ τέλος ἐδειπρογόμενον ἀριθμόν).

Οἱ Λύκιοι Σαρκοφάγοι ἔχει τὰ ἐλαττώματα αὐτοῦ. Ἐν τῇ θήρᾳ τοῦ κάπρου ὑπάρχει σύγχυσίς τις εἰς ἐν τούλαχίστον πρόσωπον, οὐτινὸς ἡ στάσις εἶναι ἀριστερὰ καὶ βεβιασμένη. Ἐν τῇ θήρᾳ τοῦ λέοντος ὃπου δύο τέθριπποι παριστάγονται ἐν εἰδεις ζεύγους, οἱ πόδες καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν ἵπτων παρουσιάζουσι συμμετρίαν μὴ ἀπηλλαγμένην ποιεῖς τινος μονοτονίας· ἀφ’ ἑτέρου ὅμως ὑπάρχουσιν ἐν αὐτῇ γυναικεῖαι κεφαλαὶ τελείας τέλγης καὶ ἔξοχου χάριτος. Ἐν τῷ διμήλῳ τῶν δύο κενταύρων οἵτινες ὠθοῦσι τοὺς γλουτοὺς αὐτῶν καὶ ἀπειλοῦσιν ἀλλήλους διὰ τῶν γρόθων δὲ καλλιτεχνῆς καλλιστατηρίσει τὴν σφρόδροτητα τῆς φύσεως καὶ τὴν θηριωδίαν τῶν ὄντων τούτων, ἀτινά εἰσι κατὰ τὸ ημέραν ἀνθρωποποιού. Ταῦτὸ παρατηρεῖται καὶ ἐν εἰκόσις φωνημέναις ἐν παραστάσεσι γρυπῶν, αἵτινες ἀντιμέτωπαι ἀλλήλων, φαίνονται ἐποιμούνταις ἀλλήλων, μεσοπαραχθῶσι διὰ τοῦ δέξιον ράμφους, ἢν μὴ ἐχωρίζοντο ὑπὲρ τῆς μεσολαβούμενης γραμμῆς τοῦ τυμπάνου, ἰδίᾳ δὲ αἱ σφίγγες αὐταὶ μετὰ τῶν μακρῶν ἀγυνωμένων πτερῶν, μετὰ προσώπου καὶ στήθους γυναικούς, τὸ σῶμα τῶν διποίων φαίνεται ἐκ τοῦ πλαγίου, δὲλλ’ αἵτινες στρέφουσι τὴν κεφαλὴν ὃς εἴσι θηριωδίαν τῶν ὄντων τούτων, ταῦτα εἰσι κατὰ τὸ ημέραν ἀνθρωποποιούσας. Ταῦτὸ παρατηρεῖται καὶ ἐν εἰκόσις φωνημέναις ἐν παραστάσεσι γρυπῶν πτερῶν, μετὰ προσώπου καὶ στήθους γυναικούς, τὸ σῶμα τῶν διποίων φαίνεται ἐκ τοῦ πλαγίου, δὲλλ’ αἵτινες στρέφουσι τὴν κεφαλὴν ὃς εἴσι θηριωδίαν τῶν ὄντων τούτων, ταῦτα εἰσι κατὰ τὸ ημέραν γειτονος ζεύγους. Ἡ ἀντίθεσις εἶναι ἐκεῖσεντητημένη· ἐπιτυχές δὲ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς.

Παρὰ τὰ ἔξαιρετικὰ πλεονεκτήματα τῶν δύο τούτων μηνημείων δὲ ἐκ τῶν τριῶν σαρκοφάγων τὰ μάλιστα θέλξας με καὶ οὐτινὸς αἱ γραμμαὶ διετηρήθησαν καλλίον ἐγκεχαραγμέναις ἐν τῇ μηνήῃ μου εἶναι δὲ Σαρκοφάγος τῶν θρηνωφῶν δῶν. Η πρώτη αὐτοῦ βάσις εἶναι πρωτοτοποτέρα. Οὐδὲν γινώσκω ἀλλαχοῦ προσομοιάζον πρὸς τὴν ἀλληλουχίαν ταῦτην τῶν ἀπαθῶν μορφῶν, τῶν παρεισπηγμένων μία πρὸς μίαν ἐν τοῖς